

Landskap: Småland Upptecknat av: Skue Bäckström
 Härad: Norrvidinge Adress: Värende kyrka
 Socken: Åsa Berättat av: Karl Andersson
 Uppteckningsår: 1942. Född år 1870 i Åsa.

Jättasten "	s. 1.
Berg, - Baggans ä kista "	s. 1.
Jordälv.	s. 1.
Kjällkvarn.	s. 2.
Läst av ammors.	s. 2.
Mamma fram ommar.	s. 2.
Svampplaten efter krig.	s. 3.
Drömma om sin lilla kommande.	s. 3.
"Dra björk."	s. 3.
Nils Gacke.	s. 4.
Prästen.	s. 4.
Flimmar.	s. 5.
Lämna frukt på träden till "glasen"	s. 5.
De dödas julotta.	s. 6.
Ena utav för stugan vid jul Björken "för stugan" vid jul Skriv endast på denna sida! indommar.	s. 6.

ACC. N:R. M. 8529:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Mellan Åsa och Skarvåg ligger en
jättasten. Den draras för "Klevabock".
Jättarna hade kastat den för att den skulle
slå ned kyrktornet. För att den var ämnad
att slå ned vid kyrkan, så vänder den sig
varje gång den hör kyrkklockor.

Vid Baggarrås är ett berg "Baggans-
ås tiata". Bergets kallas även "Kissaberget".
Det var ett troll, som hade ett barn. Någon
had frågat, vad flickan hette och det hade
trollet svarat, att hon hette "Kissan", och
sedan fick berget namnet "Kissaberget".

En gortälst skall rinna upp av
sig själv. Det gör ej ad stämma den, utan
att man har "fjärvolstrar" ad stoppa i.
Vid ett ställe, som de kallar Målen, skall

ACC. N.R. M. 8529:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Den ha runnit upp, och där skall vara
stappat bosc med fjärbolster och dyror.

2.

Det var i Tolkanys två skyttar som
var nte och skulle jaga. De stjöt på en hane
men röste ej med sig till honom, utan han
var skottfri. Men när de stjöt på honom,
så rann inälvorna ut och en kop mjölk,
men dog gjorde han icke.

Det var en i Tolkanys, som skulle
gå efter "knobbeved" i skymningen. När han
kom hem hade han blåmärken på bröstet, så
han sa, att han var ganska ammna.

Ormar går det så många fram. Man
sätter en kniv i baken och virar om den
av sitt eget huvudhår och råter ut ett klack.

slag, när de skulle mötas. Då hamner armen
klivande på stjärten, så då gäller det all för sig.

Gravplatsen efter krig finns i
Stjepersstad, vid Summeväck, och de skulle här
skamma från det sista kriget, som var i Tseize.
(Summeväck strak intill Stjepersstad by).

För att upprätta sin tecknande
plottade de blommor och bakade drömpann-
kakor, som skulle vara söta. Vidan den
som kom till dem i drömmen, när de sov,
med ett glas vatten, skulle de ha.

I Åra drog de byrk vid lysningar.
De högg ned den största byrk de såg och
drog fram till gården. Ristade de brännvin
och mat, högg de upp den, annars fick den

ligger. Sedan förkam även i Volg. En skulle
sitta på björken och spela, och sedan rapod
de ut bursparat.

Det var en som hette Nils Dacke
och han hade en stor gård i Wallerjö i Ekshjös
hogård. Sedan byggde han upp en jästning
ute i sjön. Alla hans underkavare, som
icke kom till tiden, kastade han in där.

En präst, Vidgren tror jag han
hette, han lärde för de döda, om de icke föll
no.

Det var en präst, som hade en
svartkonstbok. Han lärde från onds andar
och visade av onds andar. Han kunde läsa,
så att de blev slämda och icke kunde flytta
en got.

Det var en i Skeppersstad, som var
frimurare. Hon köpte in nå ~~många~~ guld
guld som alla guld i Skeppersstad, nå mycket
pengar kunde han anskaffa. En nald kom
det en vagn med 2 hästar och körde in
på gården. När de varit inne, körde de bort.
När han skulle begravas, skulle de köra honom
med hans egna hästar, men de drog honom
icke, utan de fick skaffa andra hästar.
Mot slutet av sitt liv hade han emellertid
blivit så guld som usel.

De skulle lämna kvar frukt på
trösk. Min svärför nå, så det skulle
glasas ha. Glasas var densamme, som
den andre. Det finns kanske än nå drög
någon, som har det för sig så lämna
kvar frukt.

Min svärmors morfar och en flicka skulle gå till julottan i Åsa. Klokan hade stannat, så de visste inte hur dags det var utan kom dit före 12. Dörarna voro öppna, och de hördet det mumla därinne men sågo inga. De gick in. Och då stängdes dörarna, så de fingo sitta där till den riktiga julottan började. Det var de döda, som hade firat julotta.

De satte ena utomför stugan vid jul. De satte en stor en på andra sidan, som fästes dörarna. Vid middagarna satte de björkan